

20. 06. 2013

ZÁPADČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Ústav umění a designu
studijní referát

KOPIE SE SHODUJE S ORIGINÁLEM,
OVĚŘILA STUDIJNÍ REFERENTKA JUD.

Komentář [ZV1]:

ÚSTAV UMĚNÍ A DESIGNU
ZÁPADČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Protokol o hodnocení bakalářské práce

Název práce: HAPTICKÁ PLASTIKA

Práci předložil student: Matěj Zámečník

Studijní obor a specializace: Sochařství, Socha a prostor

Posudek oponenta práce

Práci hodnotila: akad. mal. Ivana Houserová

Krásná 48, 468 21 Bratříkov, tel. 483 397 326, mob. 722 595 017

1. Cíl práce (a jeho naplnění):

Bakalářská práce pana Matěje Zámečníka mě oslovila nejenom tématem, ale i jeho citlivým zpracováním. Líbí se mi jeho přístup k řešení tohoto úkolu, to jaké materiály si vybral k realizaci, jak je opracoval a vzájemně kombinoval za zcela specifických technologických podmínek. Matěj Zámečník vytvořil sérii objektů, do kterých promítl svůj sen. Ústřední myšlenka **Nádoby na vodu, která tam byla tak dlouho až ztvrdla** v nás může evokovat koloběh života, který plyne, ale vždy po něm zůstává stopa, ať už v mentální nebo ve fyzické rovině. Je to metafora radosti, bolesti, vzpomínek, událostí a pomíjivých zážitků uchovaných v této vzácné hmotě. Vždyť voda je základ všeho života a má paměť... Objekty toto vše v sobě ukrývají a působí harmonicky v kontextu s přírodou ve volné krajině, ve které se také občas snoubí půvab s drsnou realitou. Objekty nás vybízejí k dotyku – jsou pokryty různými strukturami – od hrubě rustikálních přes jemnější struktury až po vyleštěné povrchy. Zcela zvláštní kapitolu tvoří sametový plášť dřevěné mísy, která prošla ohněm.

2. Technologická specifika (technická inovace):

Řešení tohoto úkolu nabízí mnoho možností. Lze jít mnoha cestami. Ta, kterou si zvolil Matěj Zámečník je objevná, plná experimentů, které nezaručovaly jistý výsledek. Právě proto oceňuji, že se tímto směrem nebál vydat. Je sympatické, že nezapomněl na své předchozí zkušenosti se sklem, přestože systematicky obohacuje svoji tvorbu dalšími, někdy netradičními materiály a hledá jejich nové možnosti a jejich vzájemné kombinace.

Matěj Zámečník zvolil k realizaci svých objektů dřevo, pryskyřici, kov a sklo. Jsou to materiály, které při kontaktu s ohněm, jako živlem, reagují zcela odlišně. Autor tyto situace při svém hledání prozkoumal a vznikaly tak postupně předměty nesoucí zcela nezaměnitelnou informaci o těchto technologických procesech. Použité barevné akcenty jen násobí výsledný dojem.

3. Přínos práce pro daný obor

Matěj Zámečník se nebojí objevovat nové způsoby, jak se zvolenými materiály pracovat. Je pro něho důležitý tvůrčí proces kdy dílo vzniká, a to, co jím chce sdělit. Hledá opakovaně možnosti, jak tradiční materiály použít netradičně, včetně zcela nových technologických postupů, někdy až na samé hranici únosnosti materiálů.

Jako příklad bych uvedla objekt Nádoba se zelenou hladinou. Oheň a dřevo... zdánlivě neslučitelné věci pokud chceme dřevěnou hmotu zachovat. Vznikla však obdivuhodně křehká krása se sametově hebkým povrchem, který při doteku „zpívá“. Člověk se s bázní dotýká hmoty, která je na pomezí bytí a zmaru...

V dalším objektu zkombinoval dřevo spolu s roztaveným olovem a sklem, zdánlivě neslučitelnými technologickými postupy vznikla Nádoba se skleněnou bulkou. Jeví se nám jako bárka plující po vodě a komunikující s okolní krajinou svým skleněným „okem“, které si obrazy z vnějšku vtahuje do sebe a poté je transformované vrací zpět. Jeho rozpukané skleněné dvojče se musí spokojit se světlem a stínem a i když zachycuje svými ploškami sluneční paprsky a odrazy světla, nedokáže nám ukázat to, jak vypadá blízké okolí. Je to jako vidoucí a nevidoucí bytost – pro prvního je zrak jeden z nejdůležitějších smyslů, pro druhého je to samé hmat a tudíž haptické vjemy mu odkrývají okolí.

Rustikální opracování některých povrchů dřevěných mís vytváří spolu s perfektně vytváranými a vyhlazenými partiemi zvláštní napětí, které jako by se uvolnilo prasklinou v těle dřevěné hmoty. Mírně zvlněné okraje evokují krajinu... klesající do údolí s jezerem, zachyceným ve chvíli svého zrodu, kdy do něho stékaly potůčky... jezero nakonec, následkem uvolnění přebytečné energie, prasklinou částečně vyteklo a ztuhlo... Dřevo a kov v dramatické interakci... Tato metafora „vody, která „ztvrdla“ uchovala v sobě navždy tento prchavý okamžik.

Pětiboké mísy se nesou nad zemí a uchovávají v sobě klidné i dramatické poselství. Rozervaný kov, plný emocí v kontrastu s klidnou, exaktně hladkou, lesklou skleněnou hmotou, která všechna svá tajemství ukryla do vznášejících se bublin. Jsou to světy každý sám pro sebe, se svými uzamknutými příběhy...

Na mísách s barevnou „ztvrdlou“ vodou nám nádherná výrazná léta dřeva připomínají Čas a Trpělivost. Není kam spěchat, všechno chce svůj čas. Barvy k nám promlouvají a vzbuzují pocity... záleží na člověku, který se s objekty propojuje, jaké budou...

4. Silné stránky díla

Silnou stránkou této bakalářské práce je nosné téma a jeho následné zpracování, včetně experimentování s technologickými postupy v průběhu tvorby. Dále je to jednoduchost a tvarová čistota dřevěných prvků s použitím rustikálních, hrubě opracovaných ploch v kontrastu s ladně tvarovanými partiemi velmi jemně opracovanými a někdy barevně kolorovanými. Velmi sympatické je objevování dosažitelných možností při vzájemném prolnutí dřevěných korpusů s roztavenou hmotou olova a skla, žhnoucích tekutých hmot, i za

cenu nezdaru. Autor se nevzdal a hledal další možnosti, jak dojít k vytčenému cíli, kterého nakonec dosáhl.

Vyznění objektů, vzniklých někdy za dramatických okolností, ve výsledku působí harmonicky v propojení s krajinou a přírodou. Dřevěné mísy s poselstvím vody, která „ztvrdla“ v sobě tento emoční náboj nesou.

5. Slabé stránky díla

Nevím, zda to je slabá stránka, ale v procesu tvorby se někdy objeví situace, kdy člověk narazí na limity dané materiálem, pokud se z nich aktér poučí, následně vyvaruje chyb a pozmění tvůrčí proces tak, aby dosáhl výsledku, který si předsevzal, je vše v pořádku. Nakonec i tyto příhody chápeme pozitivně, protože nás posunuly k dalšímu poznání.

6. Hodnocení a navrhovaná známka

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Matěj Zámečnick je člověk talentovaný, nesmírně pracovitý s velmi bohatým vnitřním světem, který promítá do své tvorby. Vkládá do ní své pocity, sny, myšlenky, své prožitky a tím nám ostatním předává svá poselství. Objekty Matěje Zámečnicka jsou tvarově čisté. Autor pracuje s úctou k materiálu a hledá jeho možnosti při zachování všech jeho charakteristických znaků. Nebojí se hledat nové netradiční postupy, jak s těmito materiály nakládat a jak je následně opracovat do výsledného tvaru a žádané povrchové úpravy. Někdy to je až na samé hranici únosnosti materiálu. Je pro něho důležitá jak vizuální stránka, tak i haptická neboť když se věcí dotýkáme, násobíme svoje prožitky. Ty se stejně tak násobí, když se výtvarná díla propojí s krajinou, s živou přírodou, ze které čerpáme sílu. Těší mne, že Matěj Zámečnick zhmotnil svůj sen, že se pokusil zachytit tyto prchavé okamžiky zrodu a zániku, že voda, která „ztvrdla“ nese v sobě poselství, které si musí každý, kdo se dívá na tyto objekty, procítit sám svým srdcem. Každý si v nich najde, to co mu je blízké.

... Sny a realita nás provázejí od nepaměti. Avšak jen někdo jim dokáže naslouchat a hledat jejich skrytý význam ukrytý v našem podvědomí. Matěji Zámečnickovi se zhmotnit svůj sen podařilo ...

Na závěr bych ráda panu Matěji Zámečnickovi vyjádřila uznání a pogratalovala mu k tomu, jak přínosným způsobem zadání své bakalářské práce zpracoval. Velmi se těším na jeho další tvorbu a upřímně mu přeji mnoho dalších úspěchů v jeho tvorbě i v jeho životě.

Předloženou bakalářskou práci navrhuji hodnotit známkou VÝBORNĚ.

Datum: 18. května 2013

Podpis:

